

Mesaj pentru 2023

Viața interioară și solidaritatea

Unde putem găsi izvorul unei frățietăți universale – care să lege pe toți oamenii și creația? Tradițiile spirituale de pe întreg pământul au oferit diferite răspunsuri în cursul istoriei.

Pentru creștini, este timpul să își aprofundeze credința. Nu să își însușească vreo întâietate sau să pretindă că dețin răspunsuri pentru orice problemă, ci să se alăture mai profund într-o căutare comună acelor care, chiar dacă nu vor neapărat să adopte credința lor, doresc totuși să se implice în rezolvarea problemelor zilelor noastre. Acest mesaj dedicat anului 2023 încearcă să identifice modalități prin care să reînnoim viața creștină în timpurile noastre.

„Rugăciunea și cale dreaptă.” Aceasta a fost intuiția preotului luteran german Dietrich Bonhoeffer în anii teribili ai celui de-al doilea război mondial.¹ În timp ce se afla în închisoare, el a reflectat asupra aspectelor esențiale ale vieții creștine. În plină tragedie cauzată de război, el a avut curajul să aibă o atitudine. În întunericul timpului său, el a spus răspicat:

A fi creștini în zilele noastre se limitează la două aspecte: rugăciunea și calea cea dreaptă între oameni. Tot ceea ce gândim, vorbim sau organizăm în viața creștină trebuie să se nască din nou din această rugăciune și cale dreaptă.²

Cum putem declina această intuiție în cuvintele zilelor noastre? Fiecare persoană trebuie să își răspundă. La Taizé am spune: aprofundând viața noastră interioară și solidaritatea noastră cu ceilalți sau, cu alte cuvinte, rezidind viața noastră de rugăciune și consolidând prietenii noastre.

Pentru a descoperi semnele prezenței lui Dumnezeu în viețile noastre, mărturia lui Dietrich Bonhoeffer ne poate ajuta. El era conștient de răul absolut care lucra în zilele lui, însă elanul său interior i-a permis să adopte, precum mulți alții din toate timpurile care s-au confruntat cu situații de violență extremă, o atitudine de nădejde și de încredere deplină în Dumnezeu fără să deznădăjduiască din cauza faptelor oamenilor.

În situația prezentă noi putem alege, la rândul nostru, să sperăm. Avem posibilitatea să privim, chiar dacă prinși în mrejele timpului nostru, spre o lumină care vin de Altundeva. Chiar și atunci când traversăm o perioadă grea, sau când pare că Dumnezeu nu răspunde glasului nostru, o făclie deja strălucește în inimile noastre precum „Luceafărul care va răsări”. (II Petru 1,19)

fr. Alois

1. Activ în rezistența împotriva lui Hitler și parte fracțiunii Bisericii care încă se împotriva lui Hitler, Dietrich Bonhoeffer (1906-1945) a fost închis în anul 1943 și executat în anul 1945. Scrierile lui, în mod particular scrisorile și reflecțiile sale scrise în timpul prizonieratului, continuă să inspire până astăzi.

2. „Reflecții despre ziua botezului lui D.W.R. Bethge” (mai 1944), în *Widerstand und Ergebung*, DBW Band 8, p. 435f.

A opta pentru încredere

Astăzi, când pe tânăra generație – dar și pe ceilalți – apasă poveri grele, ce ne-ar putea ajuta să ne schimbăm abordarea și să ne revitalizăm creativitatea? Bineînțeles că sunt nenumărate motive pentru a ne înfricoșa profund, ceea ce ne poate influența modul în care percepem lumea sau în care ne percepem pe noi înșine. Unii oameni ajung până la a se interoga în legătura cu realitatea lui Dumnezeu sau cu realitatea prezenței Sale în lume.

Îngrijorarea este o reacție de înțeles. Poate fi folositoare când ajută să vedem și să înțelegem pericolele care ne amenință, lucid și fără naivitate. Să fim deci atenți să nu cedăm în fața fatalismului, cinismului și fricii, care riscă să ne prindă într-o spirală negativă. Pentru a evita o asemenea înfundătură, Evanghelia ni-L arată pe Hristos, Înaintemergătorul nostru. În viața Sa, Domnul Iisus Hristos a experimentat și bucuria și îngrijorarea. El a fost subiectul unei ostilități crescânde care a condus în cele din urmă la violența extremă a crucii. Dar moartea nu a avut ultimul cuvânt, pentru că Dumnezeu L-a înviat și El este viu în vecii vecilor. Aceasta este noutatea absolută a Evangheliei. Primii ei propovăduitori ne invită să ne asumăm riscul încrederii în acest mesaj nou.

Hristos continuă să pășească alături de umanitatea de astăzi, împărtășind tuturor popoarelor iubirea necondiționată a lui Dumnezeu. Prin Duhul Sfânt, suflarea lui Dumnezeu, El ne întărește în a lua o atitudine, conferind fiecărei persoane o demnitate fundamentală. ghidați doar de ceea ce vine din afară, dar să primim și acea lumină interioară, acea încredere care poartă numele de credință.

Căutarea reînnoirii prin rugăciune

Pentru a percepe viața, pe ceilalți oameni și lumea într-un mod nou, este nevoie de o inițiativă personală. Aceasta are loc în adâncul ființei noastre, atunci când primim în existența noastră prezența binevoitoare a lui Dumnezeu. Aceasta implică o schimbare interioară a direcției, pe care Evanghelia o numește convertire (pocăință) și care ne determină să primim mângâierea lui Dumnezeu și să creștem mereu în iubire.

Cu toții putem căuta momente și locuri pentru a găsi o asemenea liniște interioară, pentru a facilita un spațiu de ascultare și pentru a descoperi o comuniune cu Dumnezeu. Domnul Iisus i-a invitat deja pe prietenii săi să facă acest lucru: „Tu însă, când te rogi, intră în camera ta și, închizând ușa, roagă-te Tatălui tău, Care este în ascuns” (Matei 6,6).

Astăzi, această invitație pare să fie oarecum împotriva curentului. Traversăm o perioadă în care lucrurile devin tot mai polarizate și în care diviziunile cresc în societățile noastre, uneori chiar și în Biserici și în familii. În acest context, zgomotul și minciunile par să înece așezarea noastră interioară, pentru a cărei maturizarea avem nevoie de timp.

De aceea rugăciunea este cu adevărat esențială: este un izvor de nădejde și o cale spre pace; ne permite să menținem ușa dialogului deschisă, chiar și cu cei care ne contrazic sau care vin din alte orizonturi.

Să mergem împreună cu alții

Pe lângă rugăciunea personală mai este o chemare: să mergem împreună cu alții având ochii ațintiți spre acea frățietate

universală ale cărei semne încercăm să le scrutăm. Viața interioară nu este o aspirație izolată; ea crește dintr-o împreună-căutare.

Putem începe deja prin a ajuta unitatea vizibilă a creștinilor să crească! Nu pentru a fi mai puternici în fața unei lumi ostile, desigur, ci pentru a pune în mișcare dinamismul Evangheliei. Nu trebuie să așteptăm uniformizarea tuturor detaliilor teologice pentru a ne ruga împreună.

Când întâlnim creștini de diferite denomiții, ne dăm seama de abordări care pot părea – și uneori chiar așa și sunt – incompatibile, cel puțin la nivel conceptual. În loc să le evidențiem, putem să le tratăm altfel: să reîncepem mereu să ne rugăm împreună. O asemenea practică unificatoare va permite poporului lui Dumnezeu să se apropie mai mult de o mărturisire comună a credinței.

Poate că acest lucru ne va permite să aprofundăm și modul de a înțelege Biserica: am putea oare să o considerăm din ce în ce mai mult ca fiind marea familie a celor care, pe urmele lui Hristos, aleg să iubească? Pentru a deveni un ferment de pace, este timpul să nu mi adâncim diviziunile între noi, stăruind pe căi paralele care nu se întâlnesc niciodată!

Această căutare a unității vizibile trebuie să meargă mână în mână cu recunoașterea răului care a fost făcut uneori în Bisericile noastre și cu un angajament ferm de a face schimbările necesare. Mulți oameni și-au văzut încrederea spulberată. Și la Taizé, încrederea unor oameni a fost trădată; suntem foarte conștienți de acest lucru. Încrederea este o realitate fragilă, care trebuie adesea reînnoită și reconstruită, iar acest lucru este posibil doar prin ascultarea celor care au fost răniți.³

3. Pe această temă, a se vedea mesajul fratelui Alois "În Biserică i la Taizé, munca de scoatere la iveală a adevărului trebuie să continue", publicat cu ocazia întâlnirii europene de la Rostock i care poate fi accesat pe internet la www.taize.fr/protection

Lărgind prietenia noastră

Pentru a contribui la crearea unei familii universale, Biserica este invitată să fie un semn al Împărăției lui Dumnezeu care vine și să descoperim care este șoapta Duhului Sfânt pentru noi astăzi. Câteva posibile grăiri ale Duhului Sfânt care trebuie aprofundate cu alții.

- Astăzi, pentru mulți oameni, sentimentul de apartenență devine din ce în ce mai esențial în definirea identității lor. Această apartenență se poate dezvolta, totuși, nu în opoziție și în conflict cu ceilalți, ci prin respect și întâlnire. Da, haideți să căutăm partea de adevăr care este acolo în celălalt – care ne va ajuta să creștem.
- Un loc al respectului reciproc poate fi dialogul dintre credincioșii diferitelor religii. În acest dialog, deschiderea față de ceilalți este posibilă atunci când noi înșine suntem bine înrădăcinați în propria tradiție religioasă, asemenea unui copac care are nevoie de rădăcini adânci pentru a dezvolta ramuri larg deschise. O prietenie autentică este totuși posibilă, chiar dacă ea include o anumită neîmplinire datorată faptului că ceilalți nu pot împărtăși convingerile noastre cele mai profunde.
- Mulți oameni au experimentat în mod dureros cât de profund rasismul sau orice altă formă de discriminare cântăresc în relațiile inter-personale și în atâtea societăți din lume. Să căutăm împreună tot ceea ce ne poate fi de folos pentru a ne schimbăm modul de a-i vedea pe ceilalți, de exemplu, ascultându-i pe cei care și-au părăsit țara de origine. Să acceptăm partea de alteritate care face ca fiecare întâlnire să fie o îmbogățire.

- Ascultăm oare suficient de mult strigătul pământului? Atât de des, activitățile noastre umane și neglijența noastră dăunează minunatei noastre planete, după cum ne amintesc dezastrea ecologice și fenomenele climatice extreme care s-au înmulțit în ultima vreme. Este urgent să ne amintim de responsabilitatea încredințată de Dumnezeu umanității. Sunt necesare decizii politice și economice. Dar cu toții ne putem simplifica stilul de viață și ne putem reînnoi sentimentul de minunare față de frumusețea creației.
- În contextul războiului care face ravagii în Ucraina și în atâtea alte locuri din lume, unora le este foarte greu să se roage, ca și cum Dumnezeu ar fi absent sau tăcut în fața răului. Și totuși, rugăciunea pentru pace ne trezește simțul responsabilității și solidaritatea cu toți cei care suferă teribil din cauza tragediei războiului. Nu este vorba de a cere o pace facilă, care să acorde victoria agresorului, ci o pace adevărată și exigentă care, pentru a fi durabilă, trebuie să se bazeze pe dreptate și adevăr. Da, rugăciunea pentru pace este mai urgentă ca niciodată.

Pentru aceia dintre noi care suntem credincioși, încrederea în Dumnezeu ne poate oferi o speranță care este mai puternică decât teama de viitor. Nu o credință naivă, ci convingerea, ancorată în inimile noastre, că Dumnezeu este la cârma creației Sale și ne cheamă să luăm parte la rândul nostru, asumându-ne responsabilitatea pentru noi înșine... și pentru generația viitoare.

Când pacea pare un ideal inaccesibil și când violența sfâșie familia națiunilor, când primejdiile de tot felul ne neliniștesc, să ne amintim: prin solidaritate cu aproapele ca și printr-o prietenie care caută să crească mereu, Hristos vine chiar și în întâmpinarea unei vieți interiorare uneori deficitare. Hristos ne

schimbă perspectiva, conducându-ne într-o lume mai amplă și îndemnându-ne totodată să facem pași neașteptați înainte. Îl vom întâmpina?

Together

Se pregătește un eveniment care să contribuie la creșterea unității creștinilor, „Together”, o „întâlnire a Poporul lui Dumnezeu”. Va avea loc în data de 30 septembrie 2023, la Roma și în alte locuri din lume. Pentru mai multe informații consultați: www.together2023.net

Informații despre întâlnirile din Taizé, despre săptămânile speciale din timpul verii și despre următoarea Întâlnire Europeană care va avea loc la Ljubljana în Slovenia din data de 28 decembrie 2023 până în 1 ianuarie 2024 se găsesc pe site-ul Taizé: www.taize.fr